info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۸۵۰
چهارشنبه ۵ / خرداد/ ۱۴۰۰
۱۴ / شوال / ۱۴۴۲
26 / May / 2021

صاحب امتیاز موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: اهوره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۲۲۵۲۳۲۸۲-۲۲۵۲۳۲۴۳-۰۲۶ فکس ۲۲۵۵۲۸۲۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۶۶۷۲۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

تلنگر

گام نخست معرفی جهانی ادبیات مان هدف گذاری است

اگر ادبیات داستانی‌مان را به دو گروه سنی کودک - نوجوان و همچنین بزرگسال تقسیم کنیم، طی دهه‌های اخیر گروه نخست بیش از ادبیات بزرگسال فرصتی برای معرفی به عرصه‌های جهانی یافته‌اند. دلیل آن‌هم به تلاش نهادها و ارگان‌هایی بازمی‌گردد که در حوزه ادبیات کودک و نوجوان کشورمان فعال هستند. و این مهم‌ترین پاسخ در سؤالی است که می‌پرسند چرا نویسندگان این عرصه هرازگاهی به عرصه‌های جهانی و داوری نهایی جوایز راه پیدا می‌کنند اما نویسندگان ادبیات بزرگسال نه. دراین‌بین ازجمله تشکل‌هایی که طی این سال‌ها عملکرد خوبی داشته‌اند به انجمن نویسندگان کودک و نوجوان و شورای کتاب کودک می‌توان اشاره کرد. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و چند سازمان دیگر هم هستند که در این زمینه فعالیت می‌کنند. اقدام و تلاش پسندیده‌ای است که با آن بسیار موافق هستم. حداقل شرایط برای معرفی نویسندگان، تصویرگران و مروجان کتاب‌خوانی‌مان فراهم می‌کند؛ اگر اینها نبودند که هیچ‌گاه فرصتی برای حضور ادبیات کودک و نوجوانمان در جوایز مهمی نظیر «هانس کریستین اندرسن» یا «آسترید لیندگرن» فراهم نمی‌شد. هرچند که نقاط ضعفی متوجه عملکرد برخی از آنهاست که در صورت برطرف شدن‌شان شاهد اثربخشی بیشتری خواهیم‌بود.

به گمانم نهادها و سازمان‌های فعال در این زمینه قبل از هر اقدامی باید هدف‌گذاری کنند و بدانند دنبال چه چیزی هستند. خواهان دریافت جایزه هستند یا به‌دنبال هدفی فراتر از آنکه بحث معرفی نویسندگان و تصویرگران ایرانی به جهانیان است هستند؟ هر دو هدف ارزشمند هستند اما برای هدف دوم، جایگاه و اهمیتی به‌صرافت بیشتر می‌توان قائل شد. نکته مهم دربواره این جوایز این است که تنها بحث آثار و فعالیت‌های خود نویسنده، تصویرگر یا حتی مروج کتاب‌خوان در میان نیست، باید از آنها حمایت زیادی شود تا تلاش‌هایشان در رقابت با دیگران دیده شود. تنها بحث ارائه رزومه کاری در میان نیست، بویژه در ارتباط با کشور ما که بحث برخی تبلیغات منفی هم درمیان است. ناشران ایرانی که از توان مالی و قدرت چندانی برای حمایت از نویسندگان در چنین جوایزی برخوردار نیستند، نهادهایی مثل شورای کتاب کودک و از سویی انجمن نویسندگان هم که مردمی هستند و داشته مالی ندارند. این وسط تنها سازمان‌های دولتی و وزارت ارشاد هستند که می‌توانند از نامزدهای معرفی‌شده حمایت کنند؛ تا کار آنان در رقابت با نامزدهایی که از کشورهای دیگر و با امکانات بسیار آمده‌اند دیده شود. نکته دیگر این که حالا که سطح امکانات ما با نویسندگان و... نامزدهایی که از کشورهای غربی یا امریکایی به این جوایز قدم می‌گذارند قابل مقایسه نیست حداقل از این فرصت برای معرفی افراد اثر گذار بیشتری بهره بگیریم.

گذشته از انجمن و شورای کتاب، به نظر می‌رسد دیگر نهادها قدری سلیقه‌ای در معرفی نامزدهای خود رفتار می‌کنند. مثلاً چرا برخی از آنها اصرار دارند که هرسال فقط یکی - دو نفر را معرفی کنند؟ خب این شیوه فرصت را از معرفی چهره‌های دیگر می‌گیرد. نه این که بگویم فلان فرد شایسته نیست، نه. اما بحث این است که معرفی نامزد برای این جوایز از معدود فرصت‌هایی است که برای شناساندن چهره‌های فعال در این حوزه در اختیاردارایم. وزارت ارشاد سال گذشته اقدام مؤثری انجام داد، کارنامه کاری ۱۰ نویسنده را درآورد و آماده کرد؛ این اقدام خوبی است چراکه از عهده خود افراد خارج است. امیدوارم این نهادها و همچنین وزارت ارشاد به گفت‌وگو با یکدیگر بپردازند تا فرصت‌های بیشتری برای بهره‌گیری حداکثری از این قبیل امکانات فراهم شود. نویسندگان و تصویرگران خوبی داریم که کارهایی در حد جهانی دارند منتهی فرصتی برای عرضه آثار خود پیدا نکرده‌اند. این مسأله بویژه درباره نویسندگانی که بواسطه دیگری به‌عنوان مترجم هم نیاز دارند قدری پیچیده‌تر است. در میان این نهادها انجمن نویسندگان کودک و نوجوان بتازگی نامزدهای خود را برای دریافت جایزه آسترید لیندگرن (آلما) معرفی کرده؛ فریدون عموزاده خلیلی به‌عنوان نویسنده و شهلا افتخاری در کسوت مروج کتاب و کتاب‌خوانی. عموزاده خلیلی که بی‌تردید یکی از بهترین نویسندگان کشورمان در حوزه ادبیات داستانی این گروه سنی است و آرزو دارم این جایزه را دریافت کند و همین‌طور شهلا افتخاری. سال قبل هم که عبدالحکیم بهار به‌عنوان مروج کتاب‌خوانی، واقعاً شایسته دریافت جایزه آلما بود که متأسفانه این افتخار نصیب کشورمان نشد.

محمدرضا شمس
نویسنده و مترجم ادبیات کودک

یادداشت

درست‌نویسی در فضای مجازی را جدی بگیریم؛ شاعران بیشتر!

رعایت موازین درست‌نویسی، راه را برای بروز خلاقیت‌های ادبی هموار و هموارتر می‌کند. برای اثبات «قدرت زبانی» و «گنجایش فرازبانی» فارسی، نیازی به ارائه استناد و استدلال نیست؛ چه شاعران فارسی‌را که شعرشان تأیید جهانی دارد و چه نویسندگانی که آثارشان ارزش مالیی. همین گنجایش اولیی و موسیقایی و تصویرآفرینی زبان فارسی است که جریان جوشان شعر و ادب پارسی را دمادم و مداوم کرده است؛ اما. اما کدام عامل پررنگ است که دارد حال این خط و زبان را ناخوش می‌کند؟ آیا غیر از قلمرو پرتنش «نوشتن در فضای مجازی»؟! آشکار است که با تغییر و پیشرفت زندگی بشر، رسانه‌ها و ابزار نوشتن هم متفاوت و پیشرفته شده است. در روزگار ما اینترنت و فضای مجازی، بستر و ابزار اصلی «نوشتن» و «ارتباطات» است و بدلیل ارتباط گسترده با کاربران و تولید نوشتار یا داده‌های زبانی فراوان، به زمینه بروز مشکلاتی برای خط و زبان ملت‌ها تبدیل شده است.

در یکی، دو دهه اخیر، بیشتر ملت‌های دارای خط و زبان مستقل، نگران تضعیف خط و زبان خویش در برابر تهدیدهای فضای مجازی و اینترنت شده‌اند و برای حفظ و حراست از زبان و خط و فرهنگ خود در برابر آسیب‌های احتمالی فناوری‌های نوین و ابزارهای جدید نوشتاری، هشدار داده‌اند و سازوکارهای گوناگونی طراحی و اجرا کرده‌اند. یکی از راه‌های حفظ و حراست از زبان و خط فارسی، مراقبت از تأثیرات نابجای فناوری‌های نوین و رایانه‌ها و فضای مجازی است. سنجش و پیمایش میزان و چگونگی انحراف نوشتار و حتی گفتار از زبان معیار و اصول حاکم بر زبان و خط فارسی می‌تواند گامی بنیادی برای این پاسبانی باشد؛ اما شاعرانی که هم به درست‌خوانی اثرشان می‌اندیشند، هم به بهره‌گیری از ظرفیت‌های متنوع زبانی، برای تولید آثار بیشتر و بهتر وظیفه‌ای بسیار سنگین‌تر بر عهده دارند. رسانه‌های متعدد و متنوع امروزی برای این پایش و پالایش، کانون اصلی توقع و انتظار هستند. اما شاعران که خود هر کدام رسانه‌ای هستند، هم تولید متن می‌کنند، هم تولید محتوا در خط مقدم پاسبانی از خط و نگارش در دنیای پرسرعت و پرانرژ مجازی‌اند. اثرپذیری مخاطبان از متن ادبی و شاعرانه، بیشتر از متن ساده زبانی است، به همین دلیل است که از شاعران برای رعایت آیین و اصول نگارشی، انتظار بیشتری می‌رود. آنکه شعر را می‌شناسد و معنا را می‌شکافد، بهتر از این قلم می‌داند که زبان اگر ناخوش‌احوال باشد و با قامتی بی‌ترکیب و بی‌ترتیب در جاده دانش و هنر بپیماید، به «بنگاله» که نمی‌رسد هیچ. با خودمان هم «بیگانه» می‌شود!

وحید خلیلی اردلی

مقاله

چه طور درخواست دور کاری دائمی دهیم؟

مشاور عزیز، من در حوزه‌ای کار می‌کنم که حقوق‌ها پایین است، اما شرکت‌های خوب در شهرهای پرهزینه، واقع شده‌اند که هزینه‌های زندگی بالاست. به همین علت هیچ‌وقت نمی‌توانم به تنهایی از عهده اجاره‌خانه بربیایم و باید هم‌خانه داشته باشم، مگر اینکه تمام حقوق یک ماهم را برای اجاره کنار بگذارم که خب طبیعتاً این کار را نمی‌کنم. البته در شهرهای کم‌هزینه هم شرکت‌هایی وجود دارد، اما تعدادشان محدود است، امنیت شغلی‌شان پایین است و عموماً شرکت‌های کوچک و نامعتبرند.

در شغل فعلی‌ام مشکلاتی هست، اما فعلاً می‌خواهم در این شرکت بمانم. مشکل اینجا است که اخیراً از محل زندگی‌ام اصلاً راضی نیستم. شاید دلیلش کرونا باشد که باعث شده نتوانم از بودن در یک شهر بزرگ و جاذبه‌هایش، مثل موزه‌ها و رستوران‌ها آن‌طور که باید و شاید لذت ببرم، ولی کلاً از هزینه‌های بالای زندگی خسته شده‌ام. دوست دارم در آپارتمان خودم زندگی کنم و حس کنم آنجا خانه‌ام است. هم‌خانه‌ام را دوست دارم ولی من در آستانه ۳۰ سالگی هستم و دوست دارم مثل یک آدم بالغ، یک جایی برای خودم داشته باشم. خیلی دلم می‌خواهد شغلم را داشته باشم، ولی به یک شهر دیگر نقل مکان کنم و دورکاری کنم.

یکسالی است که به‌دلیل کرونا دورکاری می‌کنم. شرکت ما کاملاً با این تغییرات سازگار شده و مشکل خاصی نداشته‌ایم. به همین علت، فکر می‌کنم اگر از آنها بخواهم که از این به بعد همیشه دورکاری کنم، احتمال اینکه اجازه دهند بیشتر از پارسال است ما حتی قبل از کرونا هم دو تا کارمند داشتیم که سال‌ها به‌طور دائمی دورکاری می‌کردند. یکی از مدیران در واحد خودمان و یکی از همکارها در یک واحد دیگر که همسطح من است.

به هر دوی آنها اجازه دورکاری داده شده بود، چون همسران‌شان، در یک ایالت دیگر کار می‌کردند. من دلیلی در این حد قانع‌کننده ندارم. اگر بخواهم با مدیرم درباره امکان دورکاری دائمی صحبت کنم، چطور می‌توانم او را توجیه کنم؟ بگویم که می‌خواهم به خانواده‌ام نزدیک باشم؟ بگویم که زندگی در اینجا روی سلامت روانم تاثیر منفی گذاشته؟ هر دو دلیل، صحت دارند اما نمی‌دانم به نظر مدیرم، دلایل موجهی برای نقل مکان به یک ایالت دیگر هستند یا نه. بنظر شما تحقاش ضرر دارد؟

پاسخ: دوست عزیز، خیلی از شرکت‌ها در مقایسه با قبل از کرونا، بیشتر پذیرای دورکاری هستند. بعضی‌ها دیده‌اند که دورکاری جواب می‌دهد. بعضی‌ها فهمیده‌اند که با دورکاری، کلی در هزینه‌ها صرفه‌جویی می‌شود. بعضی‌ها هم به این نتیجه رسیده‌اند که اگر بخواهند نیروهای خوب را جذب و حفظ کنند، باید با این موضوع کنار بیایند. اما این هنوز در همه شرکت‌ها تا نیفتاده است. بسیاری از آنها منتظرند که شرایط امن شود تا فورا کارکنان را دوباره به شرکت برگردانند. بعضی‌ها حتی به امنیت هم اهمیت نمی‌دادند و در اوج کرونا از کارکنان خواستند که به محل کار برگردند. دلیلش شاید این است که از نظر فلسفی با دورکاری مخالف بوده‌اند و کرونا عقیده‌شان را تغییر نداده است. گاهی هم دلیلش این است که دورکاری در مورد بعضی از مشاغل، واقعاً مثل کار حضوری جواب نمی‌دهد.

اما مطرح کردن این موضوع، منطقی است. خیلی‌ها الان درحال گفت‌وگو با مدیران‌شان هستند یا قصد دارند مطرحش کنند. ممکن است جواب بله نگیری اما درخواست کردن، فاجعه‌نیست.

چون گفتنی درخواست، صرفاً دورکاری نیست و می‌خواهی به یک ایالت دیگر بروی، یک نکته را در نظر داشته باش: برای کارفرما، اینکه اجازه دهد از یک ایالت دیگر کار کنی، خیلی پیچیده‌تر از آن است که تصورش را می‌کنی. اگر امکان فعالیت در یک ایالت دیگر را نداشته باشند، کار کردن تو در آنجا می‌تواند پیامدهای مالی و لجستیکی بسیاری برای‌شان ایجاد کند؛ از مالیات گرفته تا بیمه و تطبیق قانونی. چون قوانین ایالات با هم فرق می‌کند. مثلاً ممکن است اضافه کار در ایالت X بیشتر از ایالت Y باشد. این به این معنا نیست که کارفرمایت، اقدامات لازم را انجام نخواهد داد، اما بدان که پذیرش این درخواست، به آن سادگی‌ها که فکر می‌کنی نیست.

اما بر سیم به اینکه چطور درخواست را بگویی. حق با توست. اگر دلیل محکمه‌پسندی برای نقل مکان داشته باشی، مثل کار کردن همسر در یک ایالت دیگر یا نزدیک بودن به خانواده، کلرت آسان‌تر می‌شود. دلایل کلی که مربوط به کیفیت زندگی هستند (مثل هزینه‌های کمتر)، آنقدرها هم خریدار ندارند. اما معنایش این نیست که غیرممکن است. باید بدانی چطور مطرحش کنی.

یکی از راهها، این است که بگویی که دورکاری تو، چه مزایایی برای کارفرما دارد. اگر در زمان دورکاری، به‌دلیل تمرکز بیشتر، بازدهی بیشتر داشتی، به آن اشاره کن. اگر بتوانی به اعداد و ارقام استناد کنی که چه بهتر. اگر دورکاری، آزادی عملت را در مورد ساعات کار افزایش داده و این به نفع تیم بوده، به آن نیز اشاره کن (مثلاً توانستی یک بحران کاری را در ساعات غیرکاری، مثلاً در شب حل کنی چون تمام چیزهایی که لازم داشتی در دسترست بوده است).

اما ممکن است چیزی برای ارائه نداشته باشی. با این حال، اگر دورکاری باعث می‌شود احساس رضایت و خوشحالی کنی، برای مدت بیشتری در شرکت بمانی و به شرکت وفادار باشی، همین را مستقیماً بگو. البته اگر می‌دانی که مدیریت برایت ارزش قائل است و دوست دارد برای ماندن تو در شرکت تلاش کند. هرچه ارزشت نزد او بیشتر باشد و تمایل او برای از دست دادن تو کمتر، این صحبت‌ها قانع‌کننده‌تر خواهد بود.

اگر هیچ‌کدام از این‌ها به نظرت دلایل قانع‌کننده‌ای نیست، کافی است فقط درخواست کنی. مثلاً بگو: «از اینکه دورکاری در این مدت، خیلی جواب داده خوشحالم، نه تنها برای من، بلکه برای تیم. آیا امکانش هست که درباره ادامه دورکاری من، پس از بازگشایی کامل شرکت صحبت کنیم؟ من عاشق شغلم هستم ولی دوست داشتم یک روز به یک شهر کم‌هزینه‌تر بروم و حالا که دیدم در یکسال اخیر، دورکاری چقدر خوب بوده، امیدوارم راهی باشد که بتوانم به این رویه ادامه دهم و در عین حال، شغلم را از دست ندهم.» حواست باشد طوری حرف نزنی که انگار داری می‌روی. خواسته‌ات را طوری مطرح کن که حالت فرضیه داشته باشد و فکر نکنند داری استعفا می‌دهی.

در نهایت، کارفرمایت ممکن است قبول کند یا نکند. اما طرح این موضوع، کاملاً معقول است و اتفاقی است که در یکسال اخیر در بسیاری از شرکت‌ها افتاده است.

نویسنده: Alison Green
مترجم: مریم مرادخانی

با شعرای کرج

اشعار ناب

باز هم بارانی از اشعار ناب
می چکد بر دفترم همچون شراب

باز هم عشق است و شیدایی و مهر
بر شبم شوراست و مهر و آفتاب

عشق آمد لاله گون شد میهنم
باده می ریزد چه ساقی باشتاب

پی ز پی پیمانه ها پر می شود
مردمان مستند و شامشان کباب

میهنم گلگون و مردم در رفاه
در نهانِ خانه ها شورِ شباب

گر چه عمری را به یغما برده اند
گشته نوروزی دگر بر این تراب

خنده می بارَد ز چشمِ مردِ زن
شوق و شورِ زندگی پر آب و تاب

بچه ها سرگرم شور کودکی
پای کوبانند و دور از هر حجاب

زنده مانی رخت می بندد شبی
زندگانی می کنم در عمق خواب

باز هم در می زند صبح و سراب
باز هم روحِ پری وش در عذاب

پری وش فیروزبخت

کمپین یک قطره آب
A DROP OF WATER

آبیاری، همیشه هم برای گیاهان خوب نیست!

برای رشد بهتر گیاهان و مصرفِ درست آب، فضاهای سبز، باغ‌ها و حتی باغچه‌ی کوچک حیاط خود را در ساعتِ آبیاری، آبیاری کنیم.

● اغلب بنظر می‌رسد که هرچه بیشتر به گیاه آب دهیم بهتر است اما، آبِ زیادی می‌تواند باعث سستی ریشه، خرابی برگ‌ها و رشد آفت‌ها در آن شود. آبیاریِ درست، نه تنها باعث صرفه جویی در آب است بلکه به رشد بهتر گیاهان کمک می‌کند. ● در ساعت آبیاری، وزش باد و حرارت خورشید در کمترین حد است. در نتیجه تبخیر سطحی به حداقل می رسد. همچنین آب در این زمان بیشترین فشار را دارد.

۴ تا ۸ صبح
ساعت آبیاری
۸ تا ۱۲ شب

@adropofwatercampaign
adropofwater.ir

برگه

بدبختی انسان از جهل نیست، از تنبلی است.

دیل کارنگی

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۱۶	۰۵:۵۸	۱۳:۰۴	۲۰:۱۰	۲۰:۲۹

خواندنی

روشن از روی تو چشم و دل روز
صبح از نام تو دم زد که دمید

قیصر امین پور

کافه ۲۴

امروز با حافظ

چو کحل بینش ما خاک آستان شماست
کجا رویم بفرما از این جناب کجا
مبین به سیب زنخدان که چاه در راه است
کجا همی‌روی ای دل بدین شتاب کجا

بریده جراید

لحظاتی با سعدی و ایساهاکیان

شهر کتاب- مجموعه برنامه های «یک ماه با ادبیات کلاسیک ایران در ارمنستان» با استاد سخن سعدی شیرازی آغاز و با سعدی و ایساهاکیان پایان یافت.

در این مجموعه برنامه ها که از روز اول اردیبهشت، همزمان با روز بزرگداشت سعدی و با نشستی تحت عنوان «دمی با استاد سخن سعدی» در اتحادیه نویسندگان ارمنستان آغاز شد، به منظور معرفی بیشتر و ترویج آراء و اندیشه های بلند بزرگان ادبیات کلاسیک ایران فعالیت های متنوعی انجام پذیرفت که از جمله آنها می توان به تدوین و آماده سازی کتاب صوتی ترجمه ارمنی گزیده اشعار شاعران کلاسیک ایران که به زودی منتشر خواهد شد، برگزاری اولین مسابقه شعرخوانی کلاسیک فارسی در ارمنستان، بزرگداشت فردوسی و خیام و ـ اشاره کرد.

پایان بخش این مجموعه برنامه ها نشستی بود تحت عنوان «لحظاتی با سعدی و ایساهاکیان» که در آخرین روز اردیبهشت ماه، با مشارکت رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در ارمنستان، دانشگاه دولتی زبان های خارجی موسوم به بریوسف و خانه موزه آوتیک ایساهاکیان و با حضور جمعی از علاقمندان فرهنگ و ادبیات ایران و دانشجویان زبان فارسی در محل این خانه موزه برگزار گردید.

در آغاز این برنامه خانم آنجلا خورنیان رئیس خانه موزه آوتیک ایساهاکیان طی سخنانی با ارج نهادن به میراث ارزشمند ادبیات کلاسیک ایران که در چهره های بزرگانی چون فردوسی، خیام، حافظ و سعدی پیام آور حکمت و اندیشه بلند ایرانی برای جهانیان است، آوتیک ایساهاکیان را از دلدادگان ادب و اندیشه مشرق زمین به ویژه ادبیات فارسی و بزرگان این عرصه دانست.

رئیس خانه موزه آوتیک ایساهاکیان دو منظومه «آخرین بهار سعدی» و «ابوالعلاء معری» را از بارزترین نشانه های تاثیر ایساهاکیان از سعدی، شاعر بزرگ ایرانی دانست و افزود ایساهاکیان هرچند آثار اندکی از شاعران بزرگ ایرانی را به ارمنی ترجمه کرده است ولی ترجمه های او از جمله بهترین ترجمه های اشعار کلاسیک فارسی به زبان ارمنی به شمار می روند.

خانم خورنیان سخنان خود را با قرائت غزلی از حافظ به ترجمه آوتیک ایساهاکیان پایان داد.

سیدحسین طباطبائی رایزن فرهنگی کشورمان در ارمنستان سخنران بعدی این نشست بود که پس از تشکر از خانه موزه آوتیک ایساهاکیان به سبب فراهم آوردن زمینه برگزاری این برنامه، به اختصار گزارشی از برنامه هائی که در طول این مدت و با عنوان «یک ماه با ادبیات کلاسیک ایران» در ارمنستان به اجرا در آمده است را ارائه داد و در ادامه سخنان خود به وجوه مشترک سعدی و ایساهاکیان پرداخت.

رایزن فرهنگی ایران در ارمنستان سعدی و ایساهاکیان را شعرا و ادیبانی دانست که علاوه بر شاعری و دارا بودن وجه ادبی، توجه و اعتنای جدی به مسائل اجتماعی داشته و متفکرانی دغدغه مند در خصوص سرنوشت جامعه پیرامون خود بوده اند، هردو هم شاعرانی زبردست بوده اند و هم نثر نویسانی توانا، هردو استاد بیان مفاهیم بلند اخلاقی و انسانی به زبانی ساده و روان بودند، هر دو سالیان درازی از زندگی شان را به اجبار زمانه دور از خانه و وطن گذرانده اند و هردو شاعرانی جامع الاطراف بوده و در گونه ها و ژانرهای مختلف ادبی آثاری ماندگار از خود برجای گذارده اند.

طباطبائی دلدادگی و علاقه زایدالوصف ایساهاکیان به شعر کلاسیک ایران به ویژه استاد سخن سعدی شیرازی را از دیگر وجوه مهم و شایان توجه این شاعر، متفکر و فعال اجتماعی بزرگ ارمنی دانست که قرائت این دو شاعر را معنا و مفهومی دیگر می بخشد.

رایزن فرهنگی کشورمان در ارمنستان با موفق و موثر ارزیابی کردن مجموعه برنامه هائی که در چارچوب «یک ماه با ادبیات کلاسیک ایران در ارمنستان» به اجرا در آمد اظهار امیدواری کرد این برنامه به صورت سنتی سالانه با همکاری مراکز فرهنگی و علمی ارمنستان ادامه یابد.

طباطبائی سخنان خود را قرائت فرازهائی از یکی از غزل های سعدی و بخشی از منظومه ابوالعلاء معری ایساهاکیان به پایان برد.

سپس خانم کریستینه رافائلووا رئیس مرکز علمی آموزشی زبان- های آسیایی، دانشگاه دولتی ایروان به نام والری بریوسوف با تشکر از برگزارکنندگان این برنامه، آمادگی دانشگاه دولتی زبان های خارجی بریوسوف ارمنستان را برای مشارکت در برنامه هائی اینچنینی اعلام کرد.

در ادامه برنامه دانشجویان دانشگاه دولتی زبان های خارجی بریوسف به اجرای برنامه متنوع خود که شامل معرفی زندگینامه و فرازهای مهم زندگی سعدی شیرازی، معرفی آثار این شاعر بزرگ و خوانش فرازهائی از گلستان، بوستان و غزلیات سعدی به زبان های فارسی و ارمنی و خوانش فرازهائی از منظومه ابوالعلاء معری ایساهاکیان به زبان های فارسی، انگلیسی، گرجی، چینی، کره‌ای، اسپانیولی و ایتالیائی پرداختند.

گروه موسیقی مدرسه جکیمیان ایروان هم به اجرای قطعاتی با مضامین شرقی و ایرانی از جمله بخش هائی از اپرای الماس اسپندریان، آهنگساز بزرگ ارمنی، پرداخت.

گفتنی است این برنامه انعکاس رسانه ای گسترده ای داشت. شبکه یک تلویزیون ارمنستان گزارشی مفصل از این برنامه تهیه کرد و خبرگزاری رسمی آرمن پرس نیز خبر برگزاری آن را منتشر کرد. (لینک خبر: https://armenpress.am/arm/news/۱۰۵۳۰۴.html)

ضمنا در ادامه جالب اطلاعیه برگزاری این برنامه در سایت رسمی وزارت آموزش، علوم، فرهنگ و جوانان ارمنستان نیز درج شده بود. (لینک اطلاعیه: https://escs.am/am/news/۸۷۶۴)

مجموعه برنامه هائی که در قالب «یک ماه با ادبیات کلاسیک ایران در ارمنستان» با همکاری موسسات علمی، فرهنگی و هنری ارمنستان به اجرا در آمد با استقبال گسترده مخاطبان هم - در فضای مجازی و هم با حضور در برنامه های اجرا شده - مواجه گردید و ظرفیت های تازه ای را در این عرصه معرفی کرد که امید می رود در آینده با برنامه ریزی هدفمند مورد بهره برداری شایسته قرار گیرد.